

личатъ въ Словото: Кирилъ роденъ въ Кападокия, учили се въ Дамаскъ, ходилъ по Александрия и Кипъръ и др.¹⁾.

При все това Словото е съ широка историческа подкладка. И Куникъ, и Билбасовъ, и Вороновъ, втрънчени въ солунския урожденецъ св. Кирила, синът на Лъва, въ неговата славна дѣйност, не са се и досъщали да се озърнатъ въ други вѣкъ, да помислятъ за други Кирилъ. А такива Кириловци са трима: единът — просветителъ на брѣгалнишките славѣне, други Кирилъ, братът Методиевъ — учителъ на мораво-паноскитѣ славѣне и трети Кирилъ — проповѣдникъ грѣцки срѣдъ руситѣ. Отдѣли ли се дѣйността на тѣзи трима Кириловци, ще се изяснятъ привиднитѣ противорѣчия въ Солунската легенда.

За настъ историческа цѣна въ Словото имать извѣстията за митрополита Йоана Солунски, за личността на Кирила Кападокийски, за врѣмето кога славѣнетѣ нападали Солунъ, за покръщаньето на славѣне на Брѣгалница, за града Равенъ и за изнамиранье на славѣнска азбука. Нека се опитаме прочее да ги разяснимъ.

Между солунските митрополити, Йоановци има двама — единъ прѣзъ VII и други прѣзъ XIV вѣкъ. За послѣдния въ случая и дума не може да става, защото тогава южните славѣне са били вече отдавна кръстени и просветени, та остава да видимъ дали епископъ Йоанъ отъ VII вѣкъ има нѣкаква връзка съ този поменатъ въ Словото и съ дѣлата, които се разказватъ въ него. Въ актовете на VI вселенски съборъ въ Цариградъ прѣзъ 680 г. стои подписа на „Йоана, по божията милость епископъ тесалонически, викари на Римския апостолски прѣстолъ и легатъ“. ²⁾). Същиятъ Йоанъ, като солунски епископъ, се споменава и въ житието на св. Димитрия Солунски, кога се говори за нападаньето на Солунъ отъ славѣнетѣ прѣзъ 676 год.:

'Εγένετο τοῖνυν, ὡς εἴρηται, ἐπὶ τῆς τοῦ ἐν δοίᾳ τῇ μητρὶ ἐπισκόπης πῆς Ἰωάννου, τὸ τῶν Σταύλων ἐπαρθῆναι ζῆνος, πλῆθος ἀπειφονεῖ | И тый, случи се, както се рече, прѣзъ епископството на светопаметния Йоана, че се повдигна славѣнскиятъ народъ,

¹⁾ Вороновъ, Главнѣшіе источники для исторіи свв. Кирилла и Меѳодія. Кіевъ 1877, стр. 222—237.

²⁾ Mansi, Conciliorum Collectio, XI, 640, п. у Лепорскій, 305.